

B. Forespørgsel til Konseilspræsidenten af:

Rode, J. Andersen, P. Munch, Poul Christensen, Rørdam, Ferdinand Nielsen, Povlsen, L. Pedersen, Alfred Christensen, Mads Larsen, Edvard Larsen, Grønborg, Ivar Berendsen, Keiser-Nielsen, K. Pedersen, Slengerik og Zahle:

»Hvad agter Ministeriet at foretage sig til Fremme af en Forfatningsreform, efter at det er blevet øjensynligt, at den under det nuværende Ministeriums Ledelse hidtil fulgte Vej ikke er farbar?«

(Forespørgselen stilledes 7. April 1911, F. Sp. 6813).

Paa Forespørgernes Vegne motiverede Rode Forespørgselen ved Henvisning til de ovenfor citerede Udtalelser af Ordføreren for de to Grupper i Landstinget, der danne Flertallet i dette Ting, Højre og de Frikonservative, efter hvilke Udtalelser »Situationen altsaa er den,

at Sagen ikke vil blive behandlet videre i Aar, og herom foreligger der ogsaa paa anden Maade Vidnesbyrd, idet det nedsatte Udvalg har valgt Højres Ordfører til Formand, og denne har standset Arbejdet og tilkendegivet ikke oftere at ville sammenkalde Udvalget til Møde“. „Men samtidig med, at der saaledes fra Landstingets Side er tilkendegivet Uvillighed til at fortsætte Arbejdet i Aar, foreligger der fra de Fri-

om, hvorledes han stiller sig til Spørgsmaalet om de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed. — Spørgsmaalet fremkom i Folketinget. Konseilspræsidentens Svar findes F. Sp. 2522: . . . „den Opløsning, der resulterer af, at begge Rigsdagens Afdelinger enes om en Forfatningsforandring, er ikke en Krigsopløsning, men en Fredsopløsning.“ . . . „Det, der nu foreligger, er Spørgsmaalet, om Rigsdagens to Ting . . . overhovedet ville kunne enes med Regeringen om en Grundlovsændring . . . hvorledes Situationen kommer til at foreligge til den Tid, og hvilket Raad jeg som ansvarlig Minister agter at give Hs. Majestæt Kongen i Statsraadet, naar Spørgsmaalet om Rigsdagens Opløsning foreligger, agter jeg ikke at lade mig aftvinge nogen som helst Forklaring om. Aldeles ikke; jeg svarer klart og bestemt, at hvad jeg som ansvarlig Minister agter at tilraade under den givne Situation, forbeholder jeg mig, naar den Tid foreligger, da det Spørgsmaal skal afgøres. Og det Spørgsmaal afgøres ikke i Folketinget og ikke i Landstinget, men kun et eneste Sted, og det er i Statsraadet“. Jfr. endvidere F. Sp. 2573, 2630, 2634 ff.